

De Roovers en FroeFroe maken met 'DE BROERS PERDU' prachtvoorstelling op locatie

Een broederstrijd die je niet winnen kunt

Wat er gebeurt als De Roovers, fans van het betere teksttheater, en de poppenspelers van FroeFroe de handen in elkaar slaan? Er ontstaat iets prachtigs. *De broers Perdu* - een oerverhaal over bloedbanden, talent en jaloezie - is locatie-theater zoals het altijd zou moeten zijn.

DOOR SARAH THEERLYNCK

Wanneer Marcel en Henri Perdu geboren worden, zijn het "twee roze magneetjes", dixit hun moeder. Alles doen ze samen, als gezworen kameraden. Tot de trompet van hun overleden vader roert in het eten gooit. Het is Henri die er dag in, dag uit op oefent, maar Marcel blijkt het grote talent. Henri is de Salieri, Marcel de Mozart. En dan is er ook nog de liefde. Beide tweelingbroers worden verliefd op Olivia, de dochter van de generaal, en opnieuw is het Henri die aan het kortste eind trekt. De generaal biedt Marcel een muziekleiding en onderdak aan. Hij vertrekt en begint een relatie met Olivia. Wanneer daarna opnieuw een oorlog opflakert, is de broederstrijd compleet, een wedstrijd die geen van de twee winnen kan.

Voor de eerste samenwerking tussen De Roovers en FroeFroe - niet toevallig op het stadsfestival de Zomer van Antwerpen, waar beide compagnieën al jaren voorstellingen voor maken - schreven Johan Buytaert en regisseur Marc Maillard een nieuwe tekst waarin de thema's over elkaar buitelen: moeder- en broederliefde, jaloezie, talent, liefde, verraad, de absurditeit van oorlog. De acteurs - Luc Nuyens, Frank Dierens en Sofie Sente zonder poppen en FroeFroe-spelers als Maarten Bosmans en Tania Kloek mét - weten dit 'oerverhaal' tot leven te wekken met hun secure, maar passionele manier

De acteurs weten dit verhaal over jaloezie, talent en verraad tot leven te wekken met hun secure maar passionele manier van spelen

■ *De broers Perdu* speelt op Antwerps braakland, waar oude olieleidingen een volwaardig deel zijn van het decor.

van spelen, en laten je als toeschouwer oprecht ontroerd achter.

De tekst zelf is bedrieglijk eenvoudig. Op een bepaald moment weerklinkt het gedicht *O, ik weer het niervan* Herman de Coninck door de radio van moeder Yvonne. "Besta, wees mooi; zeg: kijk, een vogel/en leer me de vogel zien." Zonder Buytaert en Maillard de nieuwe De Conincks te willen noemen: hun woorden en formuleringen, vooral die van moeder

Yvonne, doen wel aan de uitgepuurde en puntige stijl van de dichter denken. "Op een goede morgen werden we wakker en er was iets verdwenen: de vrede", laten ze de verbitterde Yvonne zeggen. Of nog, over haar man: "De oorlog wou hem. De oorlog heeft hem gekregen."

Bovendien hebben De Roovers en FroeFroe een mooie manier gevonden om het spel van de acteurs en dat van de poppenspelers samen te brengen zonder dat

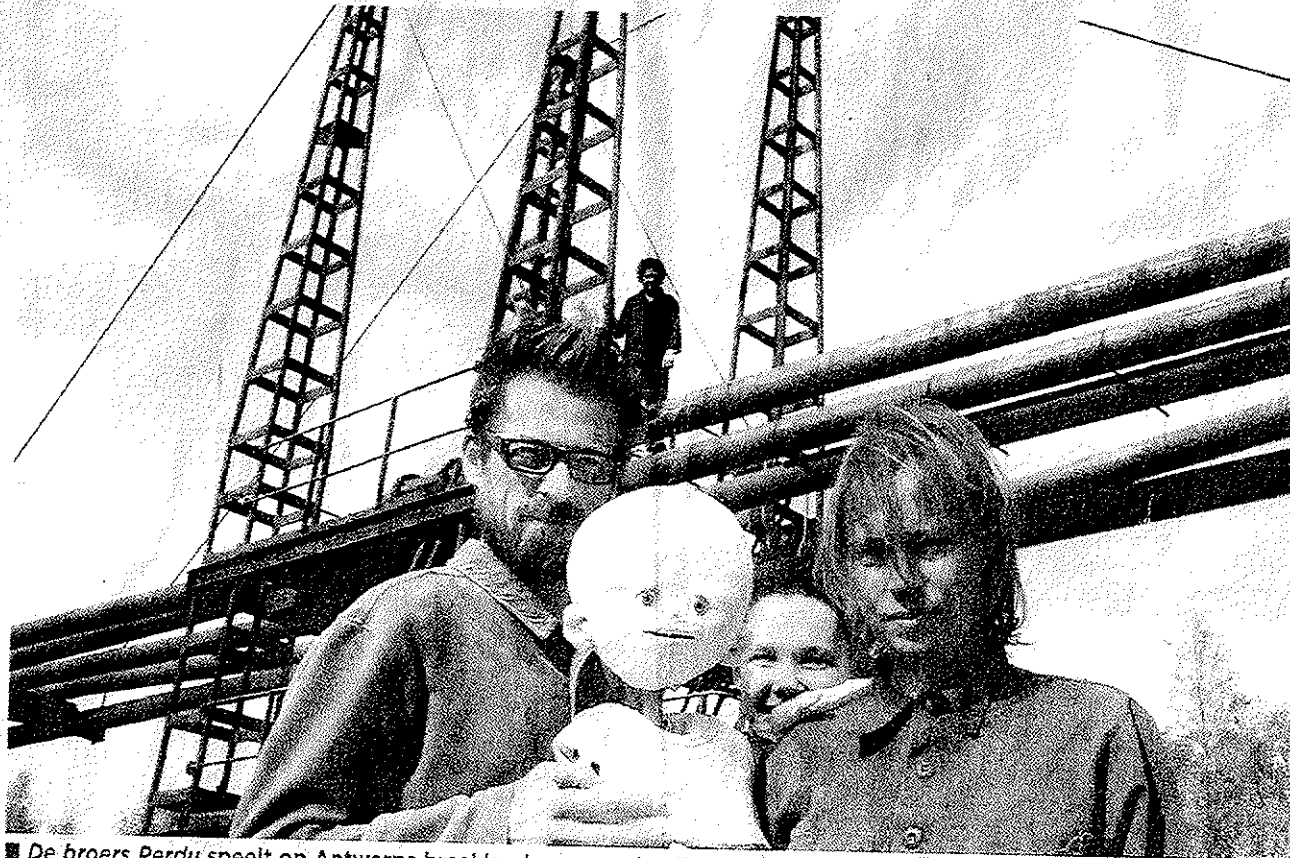
een van de twee domineert. Nu eens treden de poppen op de voorgrond en gebruiken de acteurs louter hun stem in hun vertolking, dan weer is het aan de acteurs, en beelden de poppen hun verhaal uit op de achtergrond. Het werk wonderwel. Het geheel is meer dan de som van de delen.

De broers Perdu is ook locatietheater die naam waardig. Het braakland aan de Antwerpse Olieweg werd omgetoverd tot een unheimliche plek, met een geïmproviserd kerkhof en een overdekt tentje voor de muzikanten. Oude olieleidingen omzomen het veld en maken volwaardig deel uit van het decor. Terwijl de voorstelling voortdendert, gaat de zon onder en wordt het speelveld alleen maar magischer.

De soundtrack van het stuk versterkt die magie nog. De balkan- en jazztonen die de zes muzikanten uit hun instrumenten toveren, zorgen niet alleen voor sfeer - een functie waar de muziek in veel muziektheatervoorstellingen al te vaak toe beperkt blijft - maar belichamen de passie voor muziek van Marcel Perdu en dragen volwaardig bij tot het verhaal dat De Roovers en FroeFroe vertellen.

De broers Perdu is het soort stuk waar aan de Zomer van Antwerpen zijn goede reputatie te danken heeft. Het is theater dat resoluut geen oefening in navelstaren wil zijn, maar oprecht en inventief en vol goesting een verhaal vertelt dat ertoe doet en dat iedereen, ook mensen die zelden een theaterzaal van binnen zien, in het hart wil raken. Missie geslaagd.

f *De broers Perdu*, nog tot en met 20 augustus (niet op zondag en maandag) aan de Olieweg in Antwerpen. Alle info: www.zva.be

LUCKY THEATER/FROE, FROE